

DUOMENŲ STRUKTŪROS IR ALGORITMAI

MARIUS GŽEGOŽEVSKIS

Kriptografijos uždaviniai ir priemonės

Slaptumas (konfidencialumas, *confidentiality*)

- Šifravimas

Vientisumas (integralumas, *integrity*)

- Kriptografinės maišos funkcijos
- Skaitmeninis parašas

Autentiškumas (tapatumo nustatymas, *authenticity*)

- MAC
- Skaitmeninis parašas

Informacijos vientisumas

Vientisumas (*integrity*) – tai garantija, kad bus išsaugotos teisingos duomenų reikšmės. Tai užtikrinama draudžiant neautorizuotiems vartotojams koku nors būdu pakeisti, modifikuoti, sunaikinti, arba kurti duomenis.

Kriptografijos uždaviniai ir priemonės

Maiša (angl. hashing). Tai yra matematinė transformacija, atliekama tam tikro ilgio simbolių eilutę verčiant į fiksuoto ilgio – dažniausiai trumpesnę – reikšmę.

Ši reikšmė atstovauja originaliai eilutės reikšmei.

Dažniausiai maiša naudojama duomenų įrašų duomenų bazėje indeksuoti ar ištraukti, nes taip operacija yra atliekama greičiau – surasti trumpesnę reikšmę yra mažiau sąnaudų reikalaujanti operacija, negu surasti originalią simbolių eilutę. Maiša taip pat naudojama ir kodavimo algoritmuose.

Kriptografijos uždaviniai ir priemonės

Maišos funkcija (angl. hash function). Tai funkcija $f = f(x)$, priskirianti argumentui x pseudoatsitiktinį skaičių, vadinamą maišos kodu (angl. hash code). Tam pačiam argumentui funkcija visada turi duoti tokį patį rezultatą, taigi ji nėra atsitiktinė. Dažniausiai funkcijos reikšmių sritis (t. y. f) yra, palyginti su apibrėžimo sritimi (t. y. x), nedidelė.

Duomenų santrauka (angl. message digest, checksum). Kriptografinės maišos funkcijos rezultatas, transformavus tam tikro fiksuoto dydžio duomenis (Preneel 2003).

Maišos funkcijų savybės

Maišos funkcijos yra *determinuotosios*, t. y. ne atsitiktinės:

- Skaičiuojant maišos reikšmę tai pačiai įvesčiai kelis kartus, visada bus gaunamas tas pats rezultatas.

Kadangi galimų įvesčių yra daugiau, negu galimų išvesčių, tai maišos funkcijos nėra *injektyvios*:

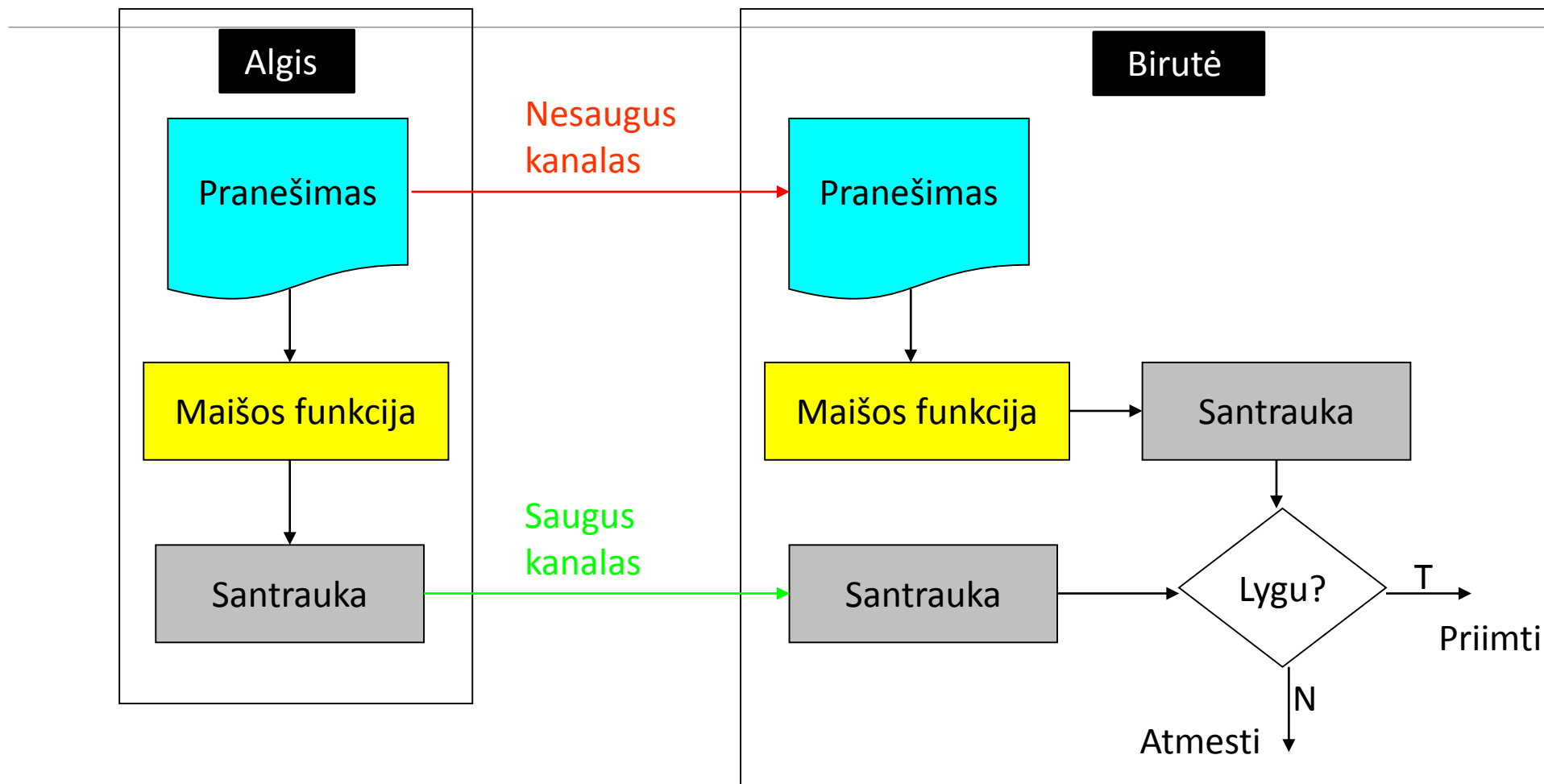
- Gali būti, kad skirtingoms įvestims maišos reikšmės bus vienodos. Tai vadinama **sutapimu** (kolizija, angl. *collision*).

Pavyzdys

Algis rašo testamentą, norėdamas paskirstyti savo turtą po mirties.

- Testamentas *neturi būti užšifruotas*, kad bet kas galėtų su juo susipažinti.
- Tačiau jo *vientisumas turi būti išsaugotas* (Algis nenori, kad jo testamentą pakeistų kas nors kitas).

užtikrinti: Schema

Santraukos naudojimas vientisumui užtikrinti

Kadangi maišos funkcijos yra žinomos viešai, tai bet kas gali apskaičiuoti jų reikšmes. Todėl santrauka turi būti perduodama *saugiu kanalu*, nes kitaip atakuojantysis galės pakeisti ir pranešimą, ir santrauką, apskaičiavęs pakeisto pranešimo **maišos reikšmę**.

Santraukos naudojimas vientisumui užtikrinti

Be to, vientisumui užtikrinti bet kokios maišos funkcijos netinka. Pavyzdžiui, tarkime, kad maišos funkcija yra tokia, kad turint pranešimą ir jo santrauką, nesunkiai galima rasti kitą pranešimą su tokia pačia santrauka.

Tada atakuojantysis galės pakeisti pranešimą į kitą pranešimą, ir gavėjas to nepastebės. Vientisumui užtikrinti reikia naudoti *kriptografines maišos funkcijas*.

Kriptografinės maišos funkcijos apibrėžimas

Kriptografinė maišos funkcija vadiname maišos funkciją, kuri yra:

Vienakryptė (*preimage resistant, one-way*): pranešimo santrauką apskaičiuoti yra lengva, o turint santrauką rasti atitinkamą pranešimą yra skaičiavimų prasme neįmanoma (*computationally infeasible*),

Kriptografinės maišos funkcijos apibrėžimas

Atspari sutapimams (*2-nd preimage resistant, weakly collision resistant*): turint pranešimą, skaičiavimų prasme neįmanoma rasti dar vieną pranešimą su ta pačia santrauka,

Labai atspari sutapimams (*collision resistant, strongly collision resistant*): skaičiavimų prasme neįmanoma rasti sutapimą, t. y. du pranešimus su ta pačia santrauka.

Lavinos efektas

Pageidautina, kad kriptografinė maišos funkcija tenkintų savybę, vadinama **lavinos efektu** (angl. *avalanche effect*).

Taip kriptografijoje vadinama kriptografinių algoritmų (paprastai blokinių kriptosistemų ir kriptografinių maišos funkcijų) savybė, kai nežymiai pakeitus įvestį (pavyzdžiui, pakeitus vos vieną bitą), išvestis pasikeičia žymiai (pavyzdžiui, pusė visų išvesties bitų pasikeičia).

Lavinos efektas

Pavyzdys. Žodžiai *Taisyklė* ir *taisyklė* skiriasi tik vienu bitu, o jų MD5 reikšmės labai skiriasi:

- T – 0x54 – 0101 0100
- t – 0x74 – 0111 0100
- *Taisyklė*:
 - MD5: f26ad7627a11f62e559a9a6516dd2392
- *taisyklė*:
 - MD5: f0517727eaba12da46385b6b9418ff30

Maišos funkcijos

Pagrindinės plačiausiai naudojamos maišos funkcijos:

1. **MD5** (Message-Digest algorithm 5). Naudojama tokiuose plačiai naudojamuose protokoluose ir programose, kaip TLS ir SSL, SSH, PGP, S/MIME, IPsec.
2. **SHA** (Secure Hash Algorithm).

Maišos (angl. **hash**) formavimo funkcijos yra vienakryptės funkcijos, kurios bet kokio ilgio pranešimui suformuoja fiksuoto ilgio maišos reikšmę (santrauką).

Pavyzdžiui pritaikius MD5 maišos funkciją:

- **Pradinis tekstas** : Automobilių spūstys vargina viso pasaulio vairuotojus.
- **Santrauka (MD5)**: E537F1B48B26FB88C2586E5F5F7E32BF

Maišos funkcijos

Maišos funkcijos naudojamos informacijos vientisumo patikrinimui, slaptažodžių saugojimui, paieškos raktų formavimui duomenų bazėse ir panašiai.

Prieš siunčiant pranešimą, jam suformuojama maišos reikšmė, kuri perduodama kartu su pranešimu.

Vartotojas, gavęs pranešimą, vėl suformuoja jo maišos reikšmę ir sulygina ją su gautąja.

MD5 santraukos formavimo algoritmo esmė:

Pradinis tekstas suskirstomas į N blokų po 512 bitų (64 baitus). Jei paskutiniame M_N bloke trūksta duomenų iki 512 bitų, bloko gale pridedamas 1 ir tiek nulių, kad būtų užpildyta likusi bloko dalis.

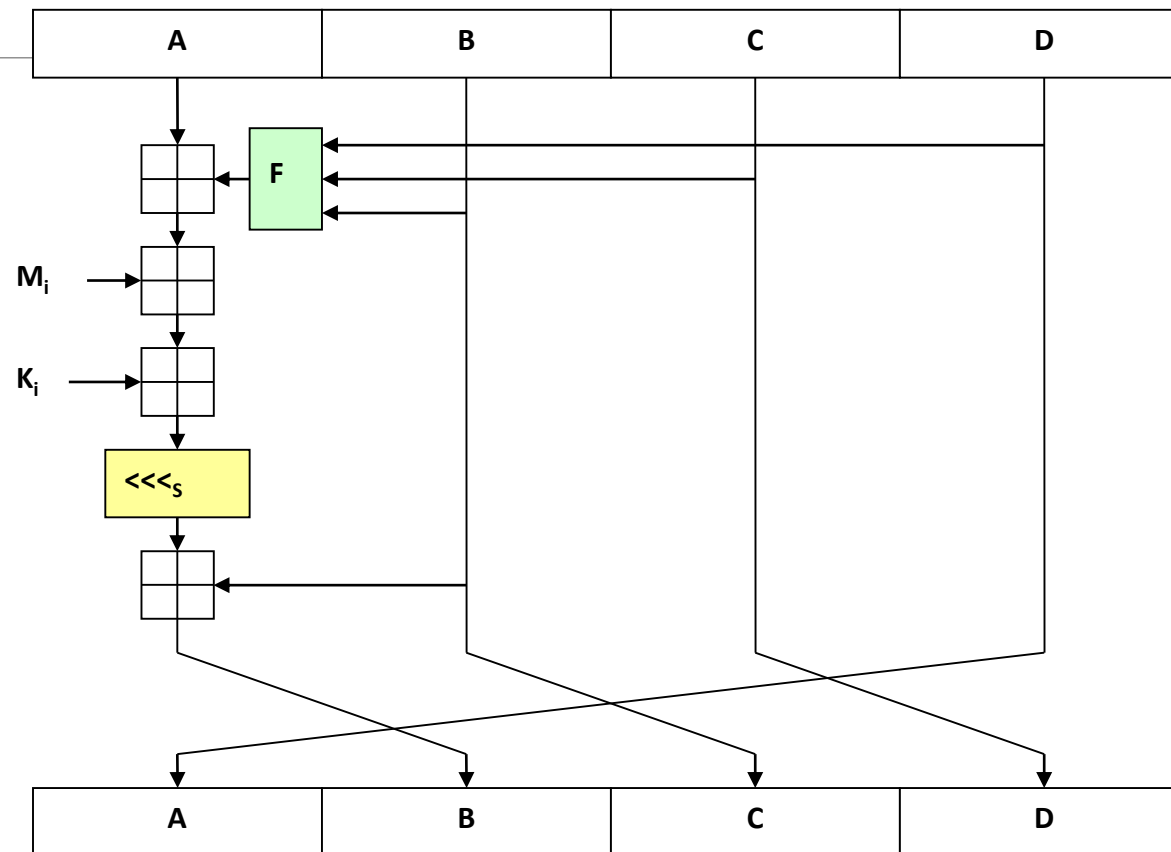
Pagrindinis MD5 algoritmas dirba su 128 bitų rezultato eilute, padalinta į keturis 32 bitų žodžius, pažymėtus A, B, C ir D. Šie žodžiai užpildomi pradinėmis reikšmėmis.

MD5 santraukos formavimo algoritmo esmė:

Po to algoritmas ima pradinio teksto **512** bitų ilgio blokus ir modifikuoja rezultato eilutę.

Pranešimo bloko apdorojimas susideda iš **4** panašių ciklų, kurių kiekvienas susideda iš 16 operacijų pagrįstų netiesine funkcija F , sudėties moduliu ir postūmio į kairę operacijomis.

MD5 vieno ciklo veikimo schema:

\lll_s – ciklinis postūmis kairēn per s bitu, s kinta kiekvienai operacijai;
 - suma moduli 2^{32} . K_i – konstanta, skirtinga kiekvienai iteracijai.

MD5 santraukos formavimo algoritmas

Pradžioje būsenos eilutė užpildoma pradinėmis reikšmėmis:

A: 01 23 45 67

B: 89 ab cd ef

C: fe dc ba 98

D: 76 54 32 10

Naudojamos keturios funkcijos F, kurių argumentai yra trys 32-bitų žodžiai, o rezultatas vienas 32-bitų žodis:

$$F(X, Y, Z) = (X \wedge Y) \vee (\neg X \wedge Z)$$

$$G(X, Y, Z) = (X \wedge Z) \vee (Y \wedge \neg Z)$$

$$H(X, Y, Z) = X \oplus Y \oplus Z$$

$$I(X, Y, Z) = Y \oplus (X \vee \neg Z)$$

\oplus - suma moduliu 2, \wedge - griežta disjunkcija (xor), \vee - arba, \neg - ne.

MD5 santraukos formavimo algoritmas

1. Kiekviena etape žodžiai M_i perbėgami vis kita eilės tvarka.
2. Konstantos K_i kiekvienoje iteracijoje yra skirtingos.
3. Atlikus šiuos veiksmus visiems blokams gautos A, B, C, D reikšmės sujungiamos. Tai ir yra maišos funkcijos reikšmė.

Asimetrinio šifravimo algoritmai

1. Diffie-Hellman.
2. Elipsinės kreivės.
3. **RSA** (Rivest-Shamir-Adleman).

RSA sistema

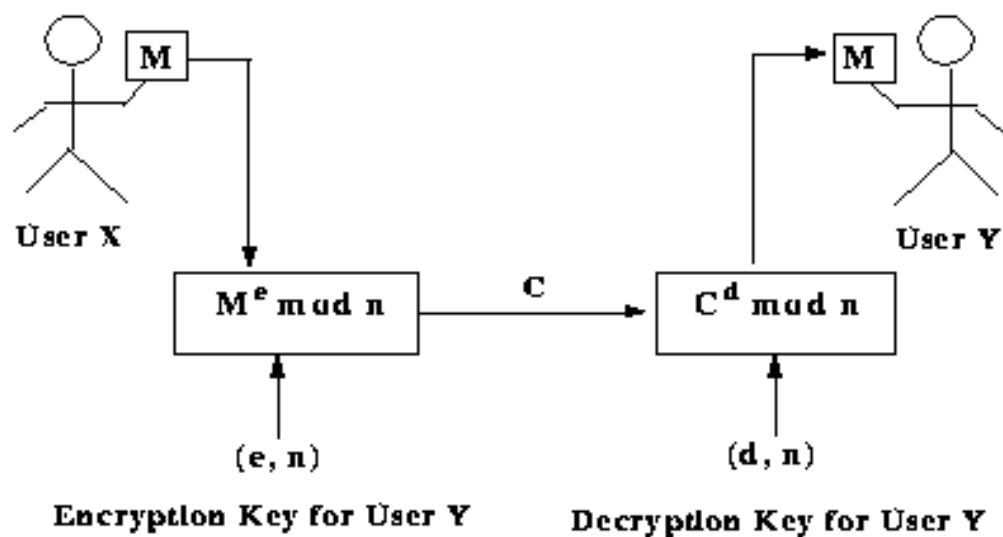
RSA (Rivest-Shamir-Adleman, kintamo kodo ilgio) populiariausias viešojo rakto algoritmas.

Šio metodo patikimumas pagrįstas didelių skaičių faktorizacijos sudėtingumu.

RSA šifravimo raktai veikia abejomis kryptimis, t.y. galima užšifruoti žinutę **privačiuoju raktu**, o iššifruoti **viešuoju siuntėjo raktu**, arba galima užšifruoti žinutę **viešuoju raktu**, o iššifruoti **privačiuoju raktu**.

RSA sistema

Tai naudojama skaitmeniniam parašui, kadangi tik parašo autorius yra vienintelis asmeninio rakto savininkas. Tai garantuoja dokumento autoriaus ar siuntėjo autorystę ir duomenų pirmąjį originalumą.

RSA algoritmo esmė

1. Imami 2 pirminiai skaičiai p ir q (paprastai didesni už 10^{100}).
2. Apskaičiuojamos sandaugos $s = p * q$ ir $t = (p - 1) * (q - 1)$.
3. Randamas skaičius a , neturintis bendro vardiklio su t .
4. Randamas skaičius b toks, kad $b * a = 1$ pagal modulį t .

RSA algoritmo esmė

1. Išeities tekstas T suskaidomas blokais taip, kad $0 < T < s$. Tai galima padaryti grupuojant tekstą blokais po k bitų, kur k — didžiausias sveikas skaičius, kuriam $2^k < s$.
2. Informacijos užkodavimui reikia apskaičiuoti $C = T * b$ pagal modulį s , o atkodavimui - $T = C * a$ pagal modulį s . Tokiu būdu informacijos užšifravimui reikia žinoti skaičių porą (b, s) , o iššifravimui — skaičių porą (a, s) . Pirmoji pora yra viešasis raktas, antroji pora – asmeninis raktas.

RSA algoritmo pavyzdys (raktų formavimas) 1 iš 3

Realiose realizacijose naudojami labai dideli skaičiai, iki 100+ skaitmenų. Pavyzdyje paprastumo dėlei paimsime mažus skaičius.

1. Tegul $p = 3$, $q = 11$. Dalybos modulių operaciją žymėsime *mod* ženklu. Raktų porą gaunama taip:
 - $s = 3 * 11 = 33$;
 - $t = (3 - 1) * (11 - 1) = 20$.
2. Randame skaičių a , neturintį bendro vardiklio su **20**. Tai bus $a = 7$.
3. Apskaičiuojame skaičių b tokį, kad $(b * 7) \bmod t = 1$. Tai bus $b = 3$.
4. Taigi raktų pora: **(3, 33)** – viešasis raktas; **(7, 33)** – asmeninis raktas.

RSA algoritmo pavyzdys (raktų formavimas) 2 iš 3

Tarkime, mums reikia užšifruoti keturioliką abėcėlės raidę, kurios kodas yra **14**.

1. Pakeliame laipsniu 3 skaičių 14. $14^3 = 2744$;
2. Daliname rezultatą moduliu 33: $2744 \bmod 33 = 5$;

Taip mūsų *keturioliktoji* abėcėlės raidė tampa *penktąja*.

RSA algoritmo pavyzdys (raktų formavimas) 3 iš 3

1. Taigi raktų pora: **(3, 33)** – viešasis raktas; **(7, 33)** – asmeninis raktas.
2. Raidei atstovaujantį skaičių 5 pakeliame laipsniu 7: $5^7 = 78125$;
3. Daliname rezultatą moduliu 33: $78125 \bmod 33 = 14$;
4. Taip *penktoji* abėcėlės raidė tampa *keturioliktąja*.

Užkodavimas yra abipusis, naudojant viešąjį ar privatųjį raktą.

- It is sometimes misunderstood that encryption can only happen with the *public key* and decryption with the *private key*. This statement is not true.
- In RSA, both the *public* and the *private* keys will encrypt a message. If that message is to be decrypted, then the opposite key that was used to encrypt it must be used to decrypt it.

RSA Realus panaudojimo pavyzdys

PLAČIAU APIE RSA: <http://doctrina.org/How-RSA-Works-With-Examples.html>

Now for a real world example, lets encrypt the message "attack at dawn". The first thing that must be done is to convert the message into a numeric format. Each letter is represented by an ascii character, therefore it can be accomplished quite easily.

I am not going to dive into converting strings to numbers or vice-versa, but just to note that it can be done very easily. How I will do it here is to convert the string to a bit array, and then the bit array to a large number. This can very easily be reversed to get back the original string given the large number. Using this method, "attack at dawn" becomes 1976620216402300889624482718775150 (for those interested, [here](#) is the code that I used to make this conversion).

Rakto generavimas (angl. Key Generation)

Now to pick two large primes, p and q . These numbers must be random and not too close to each other. Here are the numbers that I generated: using **Rabin-Miller primality tests**:

p

12131072439211271897323671531612440428472427633701410925634
54931230196437304208561932419736532241686654101705736136521
4171711713797974299334871062829803541

q

1202752425547874888595622079373451212873338780368207543
3653899983955179850988797899869146900809131611153346817
050832096022160146366346391812470987105415233

RSA

With these two large numbers, we can calculate n and $\phi(n)$

n

14590676800758332323018693934907063529240187237535716439958187101987343
87990053589383695714026701498021218180862924674228281570229220767469065
43401224889672472407926969987100581290103199317858753663710862357656510
50788371429711563734278891146353510271203276516651841172685983798867211
1837205085526346618740053

$\phi(n)$

14590676800758332323018693934907063529240187237535716439958187101987343
87990053589383695714026701498021218180862924674228281570229220767469065
43401224889648313811232279966317301397777852365301547848273478871297222
05858745715289160645926971811926897116355507080264399952954964411681194
7516513938184296683521280

RSA

e - the public key

65537 has a gcd of 1 with $\phi(n)$, so lets use it as the public key. To calculate the private key, use extended euclidean algorithm to find the multiplicative inverse with respect to $\phi(n)$.

d - the private key

89489425009274444368228545921773093919669586065884257445497854456
48767483962981839093494197326287961679797060891728367987549933157
41611138540888132754881105882471930775825272784379065040156806234
23550067240042466665654232383502922215493623289472138866445818789
127946123407807725702626644091036502372545139713

Encryption/Decryption

Encryption: $1976620216402300889624482718775150^e \bmod n$

35052111338673026690212423937053328511880760811579981620
64280234668581062310985023594304908097338624111378404079
47041939782153784997654130836464387847409523069325349451
95080183861574225226218879827232453912820596886440377536
08246568175007441745915148540744586251102347223556082305
3497791518928820272257787786

Decryption:

35052111338673026690212423937053328511880760811579981620642802346685810
62310985023594304908097338624111378404079470419397821537849976541308364
64387847409523069325349451950801838615742252262188798272324539128205968
86440377536082465681750074417459151485407445862511023472235560823053497
791518928820272257787786^d mod n

1976620216402300889624482718775150 (which is our plaintext "attack at dawn")

This real world example shows how large the numbers are that is used in the real world.